שמואל ב' פַּרָק ט"ו פַּסוּקים א'-י"ח

It was after this א וַיְהִי מֵאַחֲרֵי בֹּן and Avshalom made for himself וַיְעַשׁ לוֹ אַבְשְׁלוֹם chariots and horses מֶרְכָּבֶה וְסָסִים and fifty men יְבְיִם לְבָּנִינ: עִים לְבָּנִינ:

ב וַהִשָּׁכִּים אַבִשָּׁלוֹם Avshalom would arise early וְעָבַּיר עַל־יַר דֶרֶךְ הַשָּׁעַר and stand next to the gate וַיָהָׁי כָּל־הָאָישׁ and it was every man אַשֵר-יִהְנָה-לּוֹ-רִיבׂ who had a fight לַבוֹא אֵל־הַמֵּלֶדְ לַמִּשִׁבָּט (who needed) to come to the king for judgment, וַיִּקְרָא אַבְשָׁלִוֹם אֵלִיוֹ Avshalom called to him וַ^הֹאמֵר and he said. אֵי־מָזָה עִיר אַׁתָּה "Which city are you from?" וַיּאמֵר He said.

שמואל ב' פַּרָק ט"ו פַּסוּקים א'-י"ח

"From one of the tribes of Yisroel מֵצְתַר שִׁבְעֵי־יִשְׂרָאֵל
is your servant."

Avshalom said to him, ג וַיָּאמֶר אֵלְיוֹ אַבְשְׁלוֹם "See you words רְאֵה דְבָרֶיךְ are good and correct, טוֹבִים וּנְכֹתִים (however) you have no one to hear you

from the king."

a fight or judgment

מֵאֵת הַמֶּלֶד:

ביב־וּמִשְׁפָּט

Avshalom said,
"Who will make me a judge

מִי־יְשִׁמֵנִי שֹׁבֶּם
in the land?

And upon me each man would come
אָשֶׁר־יִרְנִא כָל־אָישׁ
who would have

שְׁמוּאֵל ב' פֶּרֶק ט"ו פְּסוּקִים א'-י"ח

and I would judge him correctly!"

וָהִצְּדַקְתִּיו:

ה וְהָיָה בְּקְרָב־אִּישׁ
לְהִשְּׁתַּחֲוֹת לֵוֹ
וְשָׁלַח אֶת־יָדָוֹ
וְהֶחֶזֵיק לִּוֹ
רְנְשַׁק־לְוֹ:

Avshalom did	ו וַיַּעשׁ אַבְשָׁלוֹם
like this thing	בַּדְבָר הַזֶּה
for all of Yisroel	לְכָל-יִשְׂרָאֵל
who would come to judgment	אַשֶּׁר־יָלָאוּ לַמִּשְׁבָּּט
to the king	אָל-הַמָּלֶךְ
and Avshalom stole (i.e. deceived)	וַיְנַנֵּב אַבְשָׁלוֹם
the heart	אֶת⁻לֻב

of the people of Yisroel.

אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל:

It was at the end of forty years ז וַיְהִּי מִקְץ אַרְבְּעִים שָׁנְה and Avshalom said to the נִיָּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶך king,

"I will go please
אַלְכָה בָּא
and I shall pay my vow
בְּאֲשֵׁלֵם אֶת־נְדְרֶ
that I vowed to Hashem
בְּחֶבְרְוֹן:
הַהֶּבְרְוֹן:

For your servant made a vow

אָבֶר בָּנֶר עַבְּדְר עַבְּדְר עַבְּדְר עַבְּרְר עַבְּדְר עַבְּדְר עַבְּדְר עַבְּרְר עַבְּדְר עַבְּדְר עַבְּרְר עַבְרְיּעְר עַבְּרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְר עִבְּרְר עַבְרְר עַבְּרְר עַבְּרְר עַבְּרְר עַבְּרְר עִבְּרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְרְר עַבְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְר עִבְר יְבּר עִבְר יְבִיר יְהַרְי עַבְר יִיבְר יְנִיבְיל עַר עִבְר יִיבְר יְרִיבְיל עַר עִבְר יִבְרְר עַבְרְר עַבְר עִבְרְר עַבְרְר עַבְרְר עִבְרְר עַבְרְר עִבְרְר עַבְרְר עִבְרְי עִבְר עִבְרְר עִבְרְר עַבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְר עִבְרְיבְר עִבְרְיב עִבְרְיב עִבְרְיב עִבְּרְיב עִבְרְיב עּבְרְיב עּבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיב עּבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְיב עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְר עִבְיבְיב עּבְיבְיב עּבְיבְיבְיב

שמוּאֵל ב׳ פֵּרָק ט״ו פַּסוּקִים א׳-י״ח

I shall serve Hashem (by bringing sacrifices)".

וֶעֶבַרְתִּי אֶת־יְהוֶה:

The king said to him,

ם וַיְּאמֶר־לִוֹ הַמֶּּלֶדְ

"Go in peace."

לַך בִשְּׁלִום

He got up

וַיָּק**ָם**

and he went to Chevron.

נֵגֶלֶךְ חֶבְרְוֹנְה:

Avshalom sent spies

י וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְּלִים

amongst all the tribes of Yisroel

בְּכָל־שִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵל

saying,

לאמר

"When you hear the sound

בְשָׁמֶעֲבֶבֶם אֶת־קוֹל הַשֹּבְּר

of the shofar

you shall say,

וַאֲמַרְתֶּׁם

'Avshalom has ruled in Chevron.'" :מָלַך אַבְשָׁלִוֹם בְּחֶבְרוֹן:

שׁמוּאֵל ב' פֵּרֵק ט"ו פְּסוּקִים א'-י"ח

With Avshalom
יא וְאֶת־אַבְשָׁלוֹם
two hundred people went

הְּלְבוֹ מְאתִים אִישׁ
from Yerushalyim,

they were called
and going in their innocence

וְהְלְבִים לְתָּמָּם
and they didn't know anything.

Avshalom sent יב וַיִּשְׁלֵח אֵבְשְׁלוֹם Achitophel of Gilo אָת־אֲחִיתֹפֶּל הַגִּילנִי the advisor of Dovid from his city from Giloh אור אָת־הַזְּבָתִים when he slaughtered the sacrifices.

The rebellion was strong

becoming larger

and the nation was going and

וַיְהָי הַלֶּשֶׁרֹ אַמִּץ

וָהַעָּם הוֹלֵדְ וַרָב

(siding) with Avshalom.

אָת־אַבִשְׁלְוֹם:

The speaker came

יג וַנְבֹא הַמַּבִּיד

to Dovid

אָל-דָוֶד

saying,

לאמָר

"The heart of the men of Yisroel was

הָנֶה לֶב־אָישׁ יִשְּׂרָאֵל

after Avshalom."

lest he will hurry

אַחַבִּי אַבְשָׁלְוֹם:

פו־ימַתַר

יד וַיֵּאמֶר דְּיִוּד לְכֶל־עֲבֶדְיוּ Dovid said to all his servants יד וַיֵּאמֶר דְּיִוּד לְכֶל־עֲבֶדְיוּ who were with him in Yerushalyim, אֲשֶׁר־אִּתְּוֹ בִירוּשֶׁלֵם "Let us get up and run away קוֹמוּ וְנִבְלְחָה for we shall not have a refuge בִּי לְא־תִהְנֶה־לְנוּ פְּלֵימֶה because of Avshalom. מִּבְּנֵי אַבְשָׁלִם מְהַרֵוּ לְלֶכֶת

שמוּאֵל ב׳ פֵּרָק ט״ו פַּסוּקִים א׳-י״ח

וָהִשִּׂנֵנוּ and he will catch up to us וָהַדִּיחַ עָלֵינוּ and he shall cast upon us אַת־הָרָעָּה the evil וָהָכָּה הָאָיר and the city shall be hit לִפִּי־חֶרֶב: by the edge of a sword."

מו וַיְּאִמְרָוּ עַבְרֵי־הַמֶּלֶךְ The servants of the king said to the king,

בְּכַּל אֲשֶׁר־יִבְחָר אֲדֹנִי הַמֶּּלֶדְ "Like all which our master the king shall choose,

אֶל־הַמֶּלֵדְ

הַנָּה עֲבָדֵיך:

behold are your servants."

מז ניגא המֶלֶּך The king went out וְכָל־בֵיתִוֹ and his entire household בַרָּלֵיו on their feet (i.e. by foot). וַיַּעַוֹב הַמֵּלֵדְ And the king left

שׁמוּאֵל ב' פֶּרֶק ט"ו פְּסוּקִים א'-י"ח

the ten concubine wives אַת עֶשֶׁר נְשֶׁים פּלַנְשִׁים לּלַנְשִׁים נּעֵים פּלַנְשִׁים to keep watch on the house. לִשְׁלָּר הַבְּיִת:

אחd all his servants
יח וְכָל־עֲבֶדִיוֹ were passing next to him
and all the archers
וְכָל־הַפְּבֵתְי
and all the shooters
וְכָל־הַפְּלֵתִי
and all the people of Gat
יֹשֶשׁ־מֵאָוֹת אִישׁ

שְׁמוּאֵל ב׳ פֶּרֶק ט״ו פְּסוּקִים א׳-י״ח

who had come by foot from Gat אֲשֶׁר־בָּאוּ בְרַנְלוֹ מִנַּת were passing לְבְרִים before the king.